

бѣше добрѣ, но тежко и горко на крадецѣтъ“. — „Слушайте, да ви кажж, азъ какво направихъ, казалъ втория дяволъ: Единъ бѣденъ селянинъ едвамъ що бѣше си направилъ една плѣвня и азъ на другия день накарахъ съсѣда му да ѣж запали. Но тѣжко и горко на този клетникъ; на ли почнж да ме слуша, скоро ще се окачи на вжжето“. Слѣдъ това обадилъ се третия дѣволъ: „азъ пѣкъ накарахъ единъ скжперникъ да си зарови паритѣ татѣкъ до чунмата, подъ голѣмото дърво. Блазе на тогова който ще ги намѣри: ще му стигнжтъ и артисатъ за прѣзъ цѣлниятъ животъ“. На тѣзи послѣдни думи пжтникѣтъ далъ по голѣмо внимание; той се наготвилъ и за кѣораво, но пѣтлитѣ попѣли и дяволитѣ си разотинше, така щото всичкитѣ не можли да си исприкажжтъ, каквото направили.

Сутренѣта нашия пжтникъ излѣзалъ отъ воденицата, исконалъ паритѣ и ги занесълъ у дома си. Братъ му, който откраднжлъ паритѣ му, като се научилъ за това нѣщо, отишелъ и той въ воденицата, но защото не можалъ да се скрие, дяволитѣ избѣгали. Цѣла нощъ трепералъ въ воденицата и нищо не чулъ. На другия день отъ студѣтъ се разболѣлъ и умрѣлъ.

Двѣ козлета.

(Басня).

Двѣ козлета се срѣщнжли на единъ тѣсенъ мостъ. Когато биле още на края, едното казвало на другото:

— Хей, братко, почакай да минж азъ понапрѣдъ отъ тебѣ!